

บันทึก

เรื่อง อำนาจการสอบสวนคดีอาญาของข้าราชการตำรวจ

กรมตำรวจได้มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ มท ๐๖๐๓.๓/๖๖๐ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๒๙ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า ด้วยปัจจุบันกรมตำรวจวางระเบียบกำหนดหน้าที่การงานของข้าราชการตำรวจในตำแหน่งต่าง ๆ ไว้อย่างชัดเจนโดยเฉพาะอำนาจหน้าที่ของสารวัตรใหญ่ สารวัตรสืบสวนสอบสวน สารวัตรปกครอง สารวัตรจราจร สารวัตร หัวหน้าสถานีตำรวจ และรองสารวัตรต่าง ๆ ได้กำหนดแบ่งแยกกันไว้ จึงมีปัญหาทางกฎหมายว่า ในกรณีที่สถานีตำรวจในสังกัดกองกำกับการเดียวกันหรือกองบังคับการเดียวกันหรือกองบัญชาการเดียวกัน มีอัตรากำลังพนักงานสอบสวนที่ปฏิบัติหน้าที่พนักงานสอบสวนไม่เพียงพอ โดยมีเหตุผลและความจำเป็นอย่างอื่นที่จะต้องให้พนักงานสอบสวนเพื่อปฏิบัติหน้าที่พนักงานสอบสวนคดีอาญาทั่ว ๆ ไปของสถานีตำรวจนั้น ๆ ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจหน้าที่แต่งตั้งจะมีคำสั่งให้รองสารวัตรซึ่งกรมตำรวจหรือกระทรวงมหาดไทยมิได้แต่งตั้งให้เป็นรองสารวัตรสืบสวนสอบสวนของสถานีตำรวจเดียวกันหรือสถานีตำรวจอื่น หรือรองสารวัตรสืบสวนสอบสวนของสถานีตำรวจอื่น ไปช่วยราชการโดยให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นพนักงานสอบสวนคดีอาญาทั่ว ๆ ไปของสถานีตำรวจนั้น ๆ รองสารวัตรดังกล่าวจะมีอำนาจหน้าที่เป็นพนักงานสอบสวนในคดีอาญาทั่ว ๆ ไปของสถานีตำรวจนั้น ๆ ได้หรือไม่

กรมตำรวจได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวแล้วมีความเห็นดังต่อไปนี้

“พนักงานสอบสวน” ตามนัยแห่งกฎหมาย หมายถึง เจ้าพนักงานซึ่งกฎหมายให้อำนาจและหน้าที่ทำการสอบสวนตามนัยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒ (๖) มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๘ และกรมตำรวจได้วางระเบียบกำหนดอำนาจหน้าที่ของข้าราชการตำรวจในตำแหน่งต่าง ๆ ตามนัยประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี เล่ม ๑ ประเภทบุคคล ลักษณะที่ ๑๒ บทที่ ๑๖, ๑๗, ๑๘, ๒๒, ๒๓, และ ๒๖ นอกจากนี้ เพื่อประโยชน์แก่ราชการ กรมตำรวจยังได้วางระเบียบการสั่งให้ข้าราชการตำรวจไปประจำที่อื่นชั่วคราวจากที่ได้สั่งแต่งตั้งไว้เดิมอีกด้วย ตามนัยประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี เล่ม ๑ ประเภทบุคคล ลักษณะที่ ๕ บทที่ ๔ ข้อ ๑

นอกจากกฎหมายและระเบียบกรมตำรวจดังกล่าวข้างต้น กรมตำรวจเห็นว่า ยังมีกฎหมายตลอดจนข้อบังคับและระเบียบอื่น ๆ ของทางราชการที่เกี่ยวข้องและต้องคำนึงถึงอีกส่วนหนึ่ง คือ

(๑) ข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๒๓ ข้อ ๒, ๒.๑ และ ๒.๕

(๒) พระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ ลักษณะที่ ๒ หมวด ๑ มาตรา ๑๓ (๑) และ (๔)

(๓) ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการอนุมัติให้เดินทางไปราชการและจัดการประชุมของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๒๔ ข้อ ๓ ข้อ ๑๑ (๔) และ (๕)

(๔) อำนาจการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจของผู้ว่าราชการจังหวัด ตามนัยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑

(๕) การมอบอำนาจสั่งอนุมัติเดินทางไปราชการ ตามคำสั่งกรมตำรวจที่ ๑๑๖/๒๕๒๕ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๒๕ ข้อ ๑.๑ ถึงข้อ ๑.๓ และข้อ ๒

(๖) การมอบหมายอำนาจการคัดเลือกหรือดำเนินการคัดเลือก การสั่งบรรจุการสั่งและการดำเนินการเกี่ยวกับการทดลองปฏิบัติราชการ การสั่งแต่งตั้ง การให้รักษาการในตำแหน่ง การสั่งให้ประจำหรือสำรองราชการ การพิจารณาเลื่อนขั้นและอัตราเงินเดือน การอนุญาตให้ลาออกจากราชการและการสั่งให้ออกจากราชการ ตามคำสั่งกรมตำรวจที่ ๑๕๑๔/๒๕๒๗ ลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๒๗

เมื่อพิจารณาจากกฎหมาย ข้อบังคับ และระเบียบต่าง ๆ ของทางราชการดังกล่าว ประกอบกันแล้ว กรมตำรวจเห็นว่า พนักงานสอบสวนผู้มีอำนาจสอบสวนคดีอาญาทั่ว ๆ ไป คือ เจ้าพนักงานซึ่งกฎหมายให้มีอำนาจและหน้าที่ทำการสอบสวนตามนัยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒ (๖) มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๘ กล่าวคือ เป็นข้าราชการตำรวจที่มียศตั้งแต่ชั้นนายร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่าขึ้นไป และมีคำสั่งกรมตำรวจหรือผู้ว่าราชการจังหวัดหรือกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในหน้าที่พนักงานสอบสวนในเขตพื้นที่ของสถานีตำรวจต่าง ๆ หรือมีระเบียบข้อบังคับกำหนดอำนาจหน้าที่ในการสอบสวนไว้ สำหรับข้าราชการตำรวจที่มียศตั้งแต่ชั้นนายร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่าขึ้นไป ซึ่งกรมตำรวจหรือผู้ว่าราชการจังหวัดหรือกระทรวงมหาดไทยมิได้แต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่พนักงานสอบสวนในเขตพื้นที่ของสถานีตำรวจนั้น ๆ หากแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นหรือปฏิบัติหน้าที่อื่น อาทิเช่น ดำรงตำแหน่งรองสารวัตรปกครองหรือรองสารวัตรจราจร ย่อมไม่มีอำนาจและหน้าที่ในการสอบสวนคดีอาญาทั่ว ๆ ไป แต่หากข้าราชการผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวได้รับคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจในการแต่งตั้ง สั่งแต่งตั้งให้ไปประจำที่อื่นชั่วคราวจากที่ได้รับแต่งตั้งไว้เดิม (ช่วยราชการ) โดยสั่งให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นพนักงานสอบสวนของสถานีตำรวจที่ไปประจำเป็นการชั่วคราวนั้น ข้าราชการตำรวจผู้นั้นย่อมมีอำนาจและหน้าที่ในการสอบสวนคดีอาญาทั่ว ๆ ไปเป็นการชั่วคราวได้ โดยอาศัยเหตุผลที่ว่า

ก. ถ้าการสั่งให้ข้าราชการตำรวจไปประจำที่อื่นชั่วคราว (ช่วยราชการ) เป็นการสั่งโดยผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจแต่งตั้งหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจแต่งตั้ง และเป็นการสั่งที่ถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ

ข. ถ้าการสั่งให้ข้าราชการตำรวจไปประจำที่อื่นชั่วคราว โดยข้าราชการตำรวจผู้นั้นมิได้ดำรงตำแหน่งรองสารวัตรสืบสวนสอบสวน ต้องระบุในคำสั่งแต่งตั้งไปประจำตำแหน่งที่อื่นชั่วคราว (ช่วยราชการ) ให้แน่ชัดว่า ให้ข้าราชการตำรวจผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่รองสารวัตรสืบสวนสอบสวน ณ สถานีตำรวจนั้น ๆ

กรมตำรวจจึงขอหารือดังนี้

๑. กรณีผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจแต่งตั้งหรือผู้รับมอบหมายจากผู้มีอำนาจแต่งตั้งให้ข้าราชการตำรวจซึ่งกรมตำรวจหรือผู้ว่าราชการจังหวัดหรือกระทรวงมหาดไทยมิได้แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองสารวัตรสืบสวนสอบสวน ไปประจำที่อื่นชั่วคราวจากที่ได้รับแต่งตั้งไว้เดิม (ช่วยราชการที่สถานีตำรวจอื่น) โดยให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นรองสารวัตรสืบสวนสอบสวน ข้าราชการตำรวจผู้นั้นจะเป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหรือไม่

๒. กรณีมีการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจให้ปฏิบัติหน้าที่ตามข้อ ๑ ข้าราชการตำรวจผู้นั้นจะมีอำนาจหน้าที่และเขตอำนาจในการสอบสวนคดีอาญาทั่ว ๆ ไปในอำนาจหน้าที่ของพนักงานสอบสวน ในเขตพื้นที่ของสถานีตำรวจที่ได้ไปประจำชั่วคราว (ช่วยราชการ) หรือไม่

๓. กรณีการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจให้ปฏิบัติหน้าที่ตามข้อ ๑ ถ้าหากสถานีตำรวจที่ข้าราชการตำรวจผู้นั้นได้รับแต่งตั้ง เป็นสถานีตำรวจที่มีเพียงสารวัตร (สารวัตรเดียว) และรองสารวัตร ไม่มีสารวัตรปกครอง สารวัตรสืบสวนสอบสวน สารวัตรจราจร กรณีเช่นนี้ หากผู้มีอำนาจแต่งตั้งหรือผู้รับมอบหมายจากผู้มีอำนาจแต่งตั้งมิได้ระบุให้ไปปฏิบัติหน้าที่เป็นรองสารวัตรสืบสวนสอบสวน ข้าราชการตำรวจผู้นั้นจะเป็นพนักงานสอบสวนตามข้อ ๑. และมีอำนาจหน้าที่และเขตพื้นที่ตามข้อ ๒. หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๕) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวและได้ฟังคำชี้แจงข้อเท็จจริงจากผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมตำรวจ) แล้วมีความเห็นดังต่อไปนี้

๑. ปัญหาประการแรกที่ว่า กรณีผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจแต่งตั้งหรือผู้รับมอบหมายจากผู้มีอำนาจแต่งตั้ง สั่งให้ข้าราชการตำรวจซึ่งกรมตำรวจหรือผู้ว่าราชการจังหวัดหรือกระทรวงมหาดไทยมิได้แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองสารวัตรสืบสวนสอบสวน ไปประจำที่อื่นชั่วคราวจากที่ได้รับแต่งตั้งไว้เดิม (ช่วยราชการที่สถานีตำรวจอื่น) โดยให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นรองสารวัตรสืบสวนสอบสวน ข้าราชการตำรวจผู้นั้นจะเป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหรือไม่ นั้น มาตรา ๒(๖)<sup>๑</sup> แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ได้ให้ความหมายของคำว่า “พนักงานสอบสวน” ว่า หมายความว่าถึงเจ้าพนักงานซึ่งกฎหมายให้มีอำนาจและหน้าที่ทำการสอบสวน และมาตรา ๑๔<sup>๒</sup> แห่งประมวลกฎหมายวิธี

<sup>๑</sup> ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๒ ในประมวลกฎหมายนี้

๑ล๑

๑ล๑

(๖) “พนักงานสอบสวน” หมายความว่าถึงเจ้าพนักงานซึ่งกฎหมายให้มีอำนาจและหน้าที่ทำการสอบสวน

๑ล๑

๑ล๑

<sup>๒</sup> ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๑๔ ในจังหวัดอื่นนอกจากจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ปลัดอำเภอ และข้าราชการตำรวจซึ่งมียศตั้งแต่ชั้นนายร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่า นายร้อย

พิจารณาความอาญา ได้บัญญัติให้ข้าราชการตำรวจซึ่งมียศตั้งแต่ชั้นนายร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่า นายร้อยตำรวจตรีขึ้นไป มีอำนาจสอบสวนความผิดอาญาซึ่งได้เกิดหรืออ้างหรือเชื่อว่าได้เกิดภายในเขตอำนาจของตนหรือผู้ต้องหาที่มีที่อยู่หรือถูกจับภายในเขตอำนาจของตน ข้าราชการตำรวจซึ่งมียศตั้งแต่ชั้นนายร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่า นายร้อยตำรวจตรีขึ้นไป จึงเป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ประกอบกับมาตรา ๒๔<sup>๓</sup> แห่ง

ตำรวจตรีขึ้นไป มีอำนาจสอบสวนความผิดอาญาซึ่งได้เกิดหรืออ้างหรือเชื่อว่า ได้เกิดภายในเขตอำนาจของตนหรือผู้ต้องหาที่มีที่อยู่หรือถูกจับภายในเขตอำนาจของตนได้

สำหรับในจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี ให้ข้าราชการตำรวจซึ่งมียศตั้งแต่ชั้นนายร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่า นายร้อยตำรวจตรีขึ้นไป มีอำนาจสอบสวนความผิดอาญาซึ่งได้เกิดหรืออ้างหรือเชื่อว่า ได้เกิดภายในเขตอำนาจของตนหรือผู้ต้องหาที่มีที่อยู่หรือถูกจับภายในเขตอำนาจของตนได้

ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติในมาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ ความผิดอาญาได้เกิดในเขตอำนาจพนักงานสอบสวนคนใด โดยปกติให้เป็นหน้าที่พนักงานสอบสวนผู้นั้นเป็นผู้รับผิดชอบในการสอบสวนความผิดนั้น ๆ เพื่อดำเนินคดี เว้นแต่เมื่อมีเหตุจำเป็นหรือเพื่อความสะดวก จึงให้พนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ที่ผู้ต้องหาที่มีที่อยู่หรือถูกจับ เป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการสอบสวน

ในเขตท้องที่ใดมีพนักงานสอบสวนหลายคน การดำเนินการสอบสวนให้อยู่ในความรับผิดชอบของพนักงานสอบสวนผู้เป็นหัวหน้าในท้องที่นั้นหรือผู้รักษาการแทน

<sup>๓</sup> พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑

มาตรา ๒๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๐ การแต่งตั้งให้ข้าราชการตำรวจดำรงตำแหน่งให้ผู้บังคับบัญชาแต่งตั้งตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ตำแหน่งลูกแถวหรือเทียบลูกแถว ให้อธิบดีหรือผู้บังคับบัญชาซึ่งได้รับมอบหมายจากอธิบดีแต่งตั้งจากข้าราชการตำรวจชั้นพลตำรวจ

(๒) ตำแหน่งผู้บังคับหมู่หรือเทียบผู้บังคับหมู่ ให้อธิบดีหรือผู้บังคับบัญชาซึ่งได้รับมอบหมายจากอธิบดีแต่งตั้งจากข้าราชการตำรวจชั้นประทวน แต่เฉพาะตำแหน่งผู้บังคับหมู่นั้น จะแต่งตั้งจากข้าราชการตำรวจชั้นพลตำรวจก็ได้

(๓) ตำแหน่งรองสารวัตรหรือเทียบรองสารวัตร ให้อธิบดีหรือผู้บังคับบัญชาซึ่งได้รับมอบหมายจากอธิบดีแต่งตั้งจากข้าราชการตำรวจยศร้อยตำรวจตรีขึ้นไป แต่ไม่สูงกว่าร้อยตำรวจเอก

(๔) ตำแหน่งสารวัตรหรือเทียบสารวัตร ให้อธิบดีแต่งตั้งจากข้าราชการตำรวจยศร้อยตำรวจโทขึ้นไป แต่ไม่สูงกว่าพันตำรวจโท

(๕) ตำแหน่งสารวัตรใหญ่หรือเทียบสารวัตรใหญ่ ตำแหน่งรองผู้กำกับการหรือเทียบรองผู้กำกับการ ให้อธิบดีแต่งตั้งจากข้าราชการตำรวจยศร้อยตำรวจเอกขึ้นไป แต่ไม่สูงกว่าพันตำรวจโท

(๖) ตำแหน่งผู้กำกับการหรือเทียบผู้กำกับการ ให้อธิบดีแต่งตั้งจากข้าราชการตำรวจยศพันตำรวจตรีขึ้นไป แต่ไม่สูงกว่าพันตำรวจเอก

(๗) ตำแหน่งรองผู้บังคับการหรือเทียบรองผู้บังคับการ ให้อธิบดีแต่งตั้งจากข้าราชการตำรวจยศพันตำรวจโทขึ้นไป แต่ไม่สูงกว่าพันตำรวจเอกซึ่งได้รับเงินเดือนอัตราพันตำรวจเอก (พิเศษ)

(๘) ตำแหน่งผู้บังคับการหรือเทียบผู้บังคับการ ให้อธิบดีพิจารณาคัดเลือกจากข้าราชการตำรวจยศพันตำรวจเอกขึ้นไป แต่ไม่สูงกว่าพลตำรวจตรี และเสนอไปยังคณะรัฐมนตรี เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีแล้ว ให้อธิบดีเป็นผู้แต่งตั้ง

(๙) ตำแหน่งผู้ช่วยผู้บัญชาการหรือเทียบผู้ช่วยผู้บัญชาการ ให้รัฐมนตรีพิจารณาคัดเลือกจากข้าราชการตำรวจยศพันตำรวจเอกซึ่งได้รับเงินเดือนอัตราพันตำรวจเอก (พิเศษ) ขึ้นไป และเสนอไปยัง

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ บัญญัติให้ผู้บังคับบัญชาแต่งตั้งข้าราชการตำรวจให้ดำรงตำแหน่งโดยถือยศของข้าราชการตำรวจเป็นเกณฑ์ ซึ่งในกรณีตำแหน่งรองสารวัตรผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวต้องเป็นข้าราชการตำรวจยศร้อยตำรวจตรีขึ้นไป แต่ไม่สูงกว่าร้อยตำรวจเอก ดังนั้น ข้าราชการตำรวจซึ่งได้รับแต่งตั้งจากผู้บังคับบัญชาโดยชอบด้วยกฎหมายให้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่รองสารวัตรขึ้นไป จึงเป็นพนักงานสอบสวนมีอำนาจสอบสวนคดีอาญา ตามมาตรา ๒ (๖) และมาตรา ๑๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และไม่ว่าข้าราชการตำรวจผู้ใดจะดำรงตำแหน่งรองสารวัตรปกครอง รองสารวัตรสืบสวนสอบสวน หรือรองสารวัตรจราจร ข้าราชการตำรวจดังกล่าวต่างก็ดำรงตำแหน่ง “รองสารวัตร” ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ และเป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลวิธีพิจารณาความอาญา

ดังนั้น ในกรณีผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจแต่งตั้งหรือผู้รับมอบหมายจากผู้มีอำนาจแต่งตั้ง สั่งให้ข้าราชการตำรวจซึ่งกรมตำรวจหรือผู้ว่าราชการจังหวัดหรือกระทรวงมหาดไทยมิได้สั่งแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองสารวัตรสืบสวนสอบสวน ไปประจำที่อื่นชั่วคราวจากที่ได้รับแต่งตั้งไว้เดิม (ช่วยราชการที่สถานีตำรวจอื่น) โดยให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นรองสารวัตรสืบสวนสอบสวน ถ้าข้าราชการตำรวจซึ่งได้รับคำสั่งนั้นเป็นข้าราชการตำรวจยศร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่าร้อยตำรวจตรีขึ้นไป ข้าราชการตำรวจผู้นั้นย่อมจะเป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

๒. ปัญหาประการที่สองที่ว่า กรณีมีการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจให้ปฏิบัติหน้าที่ตามข้อ ๑ ข้าราชการตำรวจผู้นั้นจะมีอำนาจหน้าที่และเขตอำนาจในการสอบสวนคดีอาญาทั่ว ๆ ไปในอำนาจหน้าที่ของพนักงานสอบสวน ในเขตพื้นที่ของสถานีตำรวจที่ได้ไปประจำชั่วคราว (ช่วยราชการ) หรือไม่ นั้น เมื่อได้วินิจฉัยในข้อ ๑ แล้วว่า ข้าราชการตำรวจยศร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่าร้อยตำรวจตรีขึ้นไปซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ไปประจำที่อื่นชั่วคราวจากที่ได้รับแต่งตั้งไว้เดิม (ช่วยราชการที่สถานีตำรวจอื่น) เป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ข้าราชการตำรวจผู้นั้นย่อมมีอำนาจหน้าที่และเขตอำนาจในการสอบสวนคดีอาญาทั่ว ๆ ไปในอำนาจหน้าที่ของพนักงานสอบสวน ในเขตพื้นที่ของสถานีตำรวจที่ได้ไปประจำชั่วคราว (ช่วยราชการ) นั้น

---

คณะรัฐมนตรี เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีแล้ว ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

(๑๐) ตำแหน่งรองผู้บัญชาการหรือเทียบรองผู้บัญชาการ ตำแหน่งผู้บัญชาการหรือเทียบผู้บัญชาการ หรือตำแหน่งที่สูงกว่านั้นขึ้นไป ให้รัฐมนตรีพิจารณาคัดเลือกจากข้าราชการตำรวจยศพลตำรวจตรีขึ้นไป และเสนอไปยังคณะรัฐมนตรี เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีแล้ว ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

การแต่งตั้งตาม (๖) และ (๗) และการคัดเลือกตาม (๘) ถึง (๑๐) ต้องได้รับอนุมัติจาก ก.ตร. ก่อน

๓. ปัญหาประการที่สามที่ว่า กรณีการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจให้ปฏิบัติหน้าที่ตามข้อ ๑ ถ้าหากสถานีตำรวจที่ข้าราชการตำรวจผู้นั้นได้รับแต่งตั้ง เป็นสถานีตำรวจที่มีเพียงสารวัตร (สารวัตรเดี่ยว) และรองสารวัตร ไม่มีสารวัตรปกครอง สารวัตรสืบสวนสอบสวน สารวัตรจราจร กรณีเช่นนี้ หากผู้มีอำนาจแต่งตั้งหรือผู้รับมอบอำนาจจากผู้มีอำนาจแต่งตั้งมิได้ระบุให้ไปปฏิบัติเป็นรองสารวัตรสืบสวนสอบสวน ข้าราชการตำรวจผู้นั้นจะเป็นพนักงานสอบสวนตามข้อ ๑.และมีอำนาจหน้าที่และเขตพื้นที่ตามข้อ ๒.หรือไม่ นั้น ถ้าปรากฏว่าข้าราชการตำรวจซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ที่สถานีตำรวจดังกล่าวเป็นข้าราชการตำรวจยศร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่าร้อยตำรวจตรีขึ้นไปแล้ว ข้าราชการตำรวจผู้นั้นย่อมเป็นพนักงานสอบสวนตามที่ได้อนุญาตในข้อ ๑.และมีอำนาจหน้าที่และเขตพื้นที่ตามที่ได้อนุญาตในข้อ ๒

(ลงชื่อ) อมร จันทสมบุรณ์

นายอมร จันทสมบุรณ์

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มีนาคม ๒๕๖๙